

HÅLOGALAND LAGMANNSRETT

-----KJENNELSE --- ---

Avsagt: 27.02.2008

Saksnr.: 08-020551KSI-HALO

Dommere:

Lagdommer
Lagdommer
Lagdommer

Tonje Fisknes
Bjørnar Eirik Stokkan
Stig-Ole Haug

Kjærende part

Arbeids- og velferdsetatens
innkrevingsentral

Kjæremålsmotpart

Advokat Jan Eigil
Strand

Saken gjelder fastsettelse av utleggstrekk i lønn.

Parten har vært bidragspliktig for fire barn og har utestående bidragsgjeld som per 20. juli 2007 etter det opplyste utgjorde 167 650 kroner. Etter betalingsmislighold besluttet Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsssentral, NAVI, 10. mars 2007 påleggstrekk med 2 000 kroner per måned. Trekket ble 15. mai 2007 satt opp til 12 000 kroner per måned, for deretter 18. juni 2007 å bli satt ned til 8 562 kroner.

NAVIs vedtak av 18. juni 2007 ble påklaget av parten 14. juli 2007. NAVI sendte 20. juli 2007 saken til Øst-Finnmark tingrett for klagebehandling. Øst-Finnmark tingrett avsa 6. november 2007 kjennelse med slik slutning:

1. *Utleggstrekk i partens lønn på kroner 8 562 oppheves.*
2. *Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsssentral pålegges å erstatte parten rettsgebyr med kroner 860.*
3. *For øvrig bærer partene egne omkostninger.*

For nærmere om saksforholdet og partenes anførsler for tingretten vises til tingrettens dom.

Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsssentral har påkjært kjennelsen og anført:

Parten har et betydelig større inntektspotensial som må legges til grunn ved vurderingen av trekkpålegg etter dekningsloven § 2-7 enn hva tingretten har gjort. Det vises til den forståelse av lovens lønnsbegrep som kommer til uttrykk i LB-2006-74622. Naturalytelser i størrelsesorden 14 146 kroner per måned til firmabil må tas i betraktning.

Det må også sees hen til partens pensjonsgivende inntekt i henhold til Arbeids- og velferdsetatens poengregister, og det forhold at boet ble innstilt etter konkursloven § 135 etter at det var åpnet konkurs i partens bo i 2006.

Det er lagt ned slik påstand:

Prinsipalt:

Trekk gjennomføres med inntil kr 10.178 per måned.

Subsidiært:

Øst-Finnmark tingretts kjennelse i sak 07-115170TVA-OSFI avsagt 06.11.2007 oppheves og hjemvises til tingretten for videre behandling.

Prinsipalt og subsidiært:

Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsssentral tilkjennes saksomkostninger tilsvarende kjæremålsgebyret.

... har tatt til motmæle og anført:

Et konkret skjønn innebærer at det ikke er rom for aktuelle utleggstrekk, da i så fall ikke vil kunne forsørge familien, jf. dekningsloven §§ 2-5 og 2-7. Dekningsloven § 2-6 bokstav b skal anvendes med stor forsiktighet. Utvidet adgang til trekk kan ikke gjøres gjeldende når den bidragspliktige har annen bidragsplikt som åpenbart ikke kan overholdes dersom trekk blir foretatt.

er pålagt av sin arbeidsgiver å benytte Mercedes E-klasse i arbeids medfør. Fordelsbeskatning av denne bil medfører at det blir minimalt til underhold dersom det kan gjennomføres trekk med basis i samme inntektsberegning. Det kan ikke legges til grunn at ... har anledning til å konvertere bilens lønnsutbetalinger. Det vises til LE-1998-505 og LF-2005-170292. Etter konkurs har ... n tatt fast arbeid i aksjeselskap som han ikke er medeier i. Han har ikke større inntektpotensial enn tingretten har lagt til grunn.

Det gjøres for øvrig gjeldende de samme anførsler som for tingretten.

Omkostninger for lagmannsretten kreves med totalt 11 250 kroner.

Det er lagt ned slik påstand:

1. *Tingrettens kjennelse stadfestes.*
2. *Kjæremotparten tilkjennes saksomkostninger for lagmannsretten.*

Lagmannsretten bemerker:

Etter tvangsfullbyrdelsesloven § 7-21 og dekningsloven § 2-2 kan det tas utleggstrekk i lønn. Av dekningsloven § 2-7 følger at det bare kan tas trekk i lønn for det som overstiger det som med rimelighet trengs til underhold. Hvorvidt det skal tas utleggstrekk, og for hvor mye, beror på en konkret vurdering.

På grunnlag av det materialet som foreligger, og en totalvurdering av økonomiske situasjon, kan lagmannsretten ikke se at tingretten har tatt feil når den har kommet til at det ikke er midler til et utleggstrekk på 8 562 kroner.

Partene synes enige om størrelsen på ... og hans ektefelles faktiske inntekter og utgifter, herunder den skattemessige verdien av fri bil og utgifter til livsopphold basert på SIFOs satser. Dersom ... faktiske inntekt legges til grunn, og verdien av fri bil ikke hensyntas ved fastsettelsen av inntekten, synes partene enige om at det ikke er økonomisk grunnlag for utleggstrekk. NAVI har i kjæremålet anført at tingrettens rettsanvendelse er feil, fordi verdien av firmabil ikke er ansett som lønn i relasjon til dekningsloven § 2-7.

Lagmannsretten anser at det ville være uheldig om ressurssterke skyldnere kunne unndra midler fra kreditorene ved å motta naturalytelser i stedet for lønn. Lagmannsretten er enig med tingretten i at det i det foreliggende tilfelle er mer nærliggende å motvirke dette gjennom en vurdering av om skyldneren har et uutnyttet inntekspotensial, fremfor en automatisk likestilling av den skattemessige verdien av firmabil med lønn, med de uheldige konsekvenser dette kan få. Lagmannsretten kan ikke se at tingretten har lagt til grunn en feil forståelse av lønnsbegrepet i dekningsloven § 2-7 eller av rekkevidden av kjennelsen LB-2006-74622. Lagmannsretten slutter seg til tingrettens grundige vurdering både av betydningen av s private bruk av arbeidsgivers bil, og av hans muligheter for å konvertere fri bil i lønnsutbetaling.

NAVI har i kjæremålet også vist til at s pensjonsgivende inntekt i henhold til Arbeids- og velferdsetatens poengregister, var atskillig høyere i 2003-2006 enn i 2007. Lagmannsretten kan ikke se at dette alene sannsynliggjør at s i 2007 ikke utnytter sitt inntekspotensial.

NAVI har forgjeves anvendt kjæremål, og skal etter bidragsinnkrevingsloven § 23 jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 3-3 jf. tvistemålsloven § 180 første ledd pålegges å erstatte s hans saksomkostninger for lagmannsretten. Lagmannsretten har vurdert, men ikke funnet at særlige omstendigheter tilsier fritak fra erstatningsplikten. Advokat Strand har oppgitt omkostningene i kjæremålet til 9 000 kroner ekskl. mva. Det er inngitt et kjæremålstilsvar på tre sider, som svar på kjæremålserklæringen på knappe to sider. Det er ikke anført noe nytt for lagmannsretten. Lagmannsretten finner at kjæremotpartens omkostninger i kjæremålet passende kan settes til 4 000 kroner, med tillegg av mva, totalt 5 000 kroner. Tingrettens omkostningsavgjørelse stadfestes.

Kjennelsen er enstemmig.

Slutning:

1. Tingrettens kjennelse stadfestes.
2. Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral pålegges innen to uker fra kjennelsens forkynnelse å betale saksomkostninger til s for lagmannsretten med 5 000 – femtusen – kroner.

Tonje Fisknes

Bjørnar Eirik Stokkan

Stig-Ole Haug

Rett avskrift

Hålogaland lagmannsrett

Irène H. Jøe Winsen
Bem.

"Førdel Sri bil" => påkjørt av IVHVI

KOPI

ØST-FINNMARK TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 06.11.2007
Sak nr.: 07-115170TVA-OSFI
Dommer: Kst. tingrettsdommer Leif Petter Trannum
Saken gjelder: Klage på utleggstrekk

Advokat Jan Eigil Strand

mot

Arbeids- og velferdsetatens
innkrevingsentral

Det ble avsagt slik

kjennelse:

Saken gjelder klage fi _____ på Arbeids- og velferdsetatens innkrevingssentral (NAVI) fastsettelse av utleggstrekk i _____ s lønn med kroner 8 562 per måned.

_____ har vært bidragspliktig i to bidragssaker, med to barn i hver sak. Det løpende underholdsbidraget er opphørt i begge sakene. Utestående bidragsgjeld er oppgitt å være kroner 167 650, hvorav kroner 1053 utgjør purregebyr.

Etter betalingsmislighold fra _____ besluttet NAVI den 10. mars 2007 påleggstrekk med kroner 2000 per måned. Den 15. mai 2007 ble trekket satt opp fra 2000 kroner per måned til 12 000 kroner per måned. Etter _____ klage på vedtaket den 5. juni 2007 ble trekket i vedtak av 18. juni 2007 justert ned til kroner 8 562 fra og med juni 2007. NAVI opplyser at ingen av disse trekkpåleggene er gjennomført.

NAVIs vedtak av 18. juni 2007 ble påklaget av _____ n ved advokat Jan E. Strand den 4. juli 2007. NAVI sendte den 20. juli 2007 saken over til Øst-Finnmark tingrett for klagebehandling. Ut fra oversendelsen legger retten til grunn at klagepunktene vedrørende etterbetaling av lønn til _____ ektefelle og kompensasjon for innkjøp av arbeidstøy er tatt til følge av NAVI.

_____ ved advokat Jan E. Strand har inngitt prosesskrift datert 14. august 2007.

NAVIs vesentlige anførsler

NAVI tar utgangspunkt i retningslinjer for beregning av livsoppholdssatser utarbeidet av statens institutt for forbruksforskning (SIFO). Det er lagt til grunn to voksne og to barn i husstanden, samt at _____ ektefelle har en fast månedslønn på kroner 15 000 samt fri telefon som utgjør kroner 333 per måned.

NAVI anfører at verdien av fri bil omfattes av lønnsbegrepet i dekningsloven § 2-7, og derfor medtatt denne ved beregningen av om _____ har nok igjen til livsopphold i henhold til nevnte bestemmelse. Det vises til at bruk av bilen utenom arbeidstid ikke "med rimelighet trengs til underhold av skyldneren og skyldnerens husstand", og at det er urimelig at _____ får beholde en bil til denne verdi når dette går på bekostning av kreditorenes dekningsmulighet. NAVI viser til manglende dokumentasjon for at _____ trenger bilen i sitt arbeid og for at denne ikke kan konverteres til lønnsutbetalinger. I realiteten unndras dermed midler fra kreditorene. Det vises til avgjørelse fra Borgarting lagmannsrett (LB-2006-74622), og anføres at verdien av fri bil ble medtatt ved

vurderingen av lønnsinntektens. I avgjørelsen er også uttalt at det kan tas hensyn til om skyldneren har et større inntektpotensial som ikke er utnyttet. Som et alternativ til å øke reelle utbetalinger anføres at skyldneren kan unngå å benytte bilen privat, slik at fordelsbeskatningen endres.

Ut fra nye beregninger etter vedtaket av 18. juni 2007, herunder medtatt barnetrygd, mener NAVI det er grunnlag for større trekkpålegg, og har nedlagt slik påstand:

1. Trekk gjennomføres med kr 10 718 per måned
2. Partene bærer sine egne omkostninger

vesentlige anførsler

viser til at vedtaket innebærer at skyldneren har negativ likviditet hver måned, idet påleggstrekket overstiger de faktisk disponible midlene til skyldneren. Dette strider mot forarbeidene og er helt urimelig. Herunder vises til at skyldneren har omsorg og underholdsplikt for to barn. Det må foretas en konkret rimelighetsvurdering.

skyldneren er helt avhengig av bilen i sitt arbeid med direktesalg av helsekostprodukter, med ansvar for Nord-Norge. Saksforholdet skiller seg derfor fra den lagmannsrettsdom NAVI viser til. Det er ikke korrekt at skyldneren har mulighet til å godtgjøre at bilen kun benyttes i tjeneste. Han kan heller ikke konvertere bilen i økt lønn.

NAVIs vedtak har forståelse for at han tillegges en viss inntekt som følge av fri bil, men det må hensyntas at bilen er arbeidsplass og helt nødvendig i yrket. Ved fastsettelsen av verdien på fordelen av fri bil, må det tas utgangspunkt i den besparelse familien nyter som følge av bilordningen. Idet skyldneren allerede belastes med ca 85 000 kroner i skatt pga inntektpåslaget for fri bil, bør verdien settes lavt. En akseptabel verdifastsettelse kunne være å sette fordelen til 30 000 kroner, tilsvarende 10 000 km a kr 3.

En samlet vurdering tilsier at bidragstrekket bør utsettes. Familien har en brutto inntekt på 35 000 kroner, etter fradrag av skatt på kroner 15 852, husleie på kroner 8 230 og bidragstrekket på kroner 8 562, må familien klare seg med kroner 2 356 til underhold. Dette er urimelig.

NAVI har nedlagt slik påstand:

1. Skyldneren tillegges ikke bidragstrekk
2. Innklagede dekker rettsgebyr kr 860,-
3. Klager dekker egne saksomkostninger.

Retten merknader

NAVIs vedtak om påleggstrekk er fattet i medhold av bidragsinnkrevingsloven § 4 jf § 11. Klager har påklaget vedtaket i medhold av samme lov § 23, jf tvangsfullbyrdelsesloven § 5-16.

NAVI har som følge av klager fra [redacted] fattet flere endringsvedtak under den forberedende klagebehandlingen, sist ved vedtak av 18. juni 2006. Retten legger til grunn at samtlige vedtak og klager knytter seg til én sak, i tråd med det som synes å være partenes oppfatning. Videre legges til grunn at NAVI og [redacted] hovedsak er enige om hvilke utgiftsposter som er relevante ved vurderingen.

Det omtvistede spørsmål i saken er hvordan verdien av fri bil skal medtas ved vurderingen etter dekningsloven § 2-7. NAVI har tatt utgangspunkt i at verdien av fri bil må anses som "lønn" i dekningsloven § 2-7s forstand.

Etter rettens syn taler de beste grunner for å forstå begrepet "lønn" i dekningsloven § 2-7 slik at [redacted] fordel ved å ha benytte arbeidsgiver bil privat ikke omfattes. Det vises til at utleggstrekk ikke kan gjennomføres i annet enn pengekrav, og at fordelene ved fri bil ikke materialiserer seg i en kontant ytelse fra [redacted] arbeidsgiver. Dette fremgår også av tvangsfullbyrdelsesloven § 7-1 og Andenæs, Konkurs, side 56, hvor han uttaler at "utleggstrekk bare kan tas i pengekrav".

Videre vises til dekningsloven § 2-7 annet ledd, hvor regelen i første ledd gis tilsvarende anvendelse for en del inntekter som skal likestilles med lønnsinntekt. Også for disse antar retten at en forutsetning er at det dreier seg om vederlag i form av kontante ytelser, slik at bruk av bilen privat allerede på dette grunnlag ikke skal likestilles med "lønn" i første ledd. Foruten ovennevnte vises til de enkelte alternativer i annet ledd, som alle synes å forutsette at skyldneren mottar en kontant ytelse. Dette har gitt seg uttrykkelig utslag i bokstav h om "æresgaver som består i penger". For så vidt gjelder føderådsettelser vises til Falkanger m.fl, Tvangsfullbyrdelseslovens kommentarutgave, 3.utg 2002 side 348, om at det kan tas utleggstrekk i et føderåds "kontantytelser".

Til det mest aktuelle alternativet i § 2-7 annet ledd, bokstav a, bemerkes særlig at det synes tvilsomt om privat bruk av en nødvendig firmabil kan anses som et vederlag for personlig arbeidsinnsats. At privat bruk av arbeidsgivers bil anses som en fordel vunnet ved arbeid i skatteloven § 5-10s forstand, og derved medfører forskuddstrekk som reduserer skyldnerens netto utbetalt lønn, kan ikke være avgjørende. For det første er det skatterettslige kriterium annerledes og videre formulert, idet arbeidsinntekten avgjøres ut fra begrepet "fordel vunnet ved arbeid". For det andre innebærer ikke rettens konklusjon at man nødvendigvis oppnår beslagfrihet, da andre inntekter enn de som kan være gjenstand

for utleggstrekk kan tas utleggspant. Det vises til hovedregelen om beslagsfrihet i dekningsloven § 2-2 samt Andenæs, Konkurs, sidene 54 og 56.

Retten bemerker også at dersom man skal anse naturalytelser som "lønn", kan man risikere vedtak hvor fastsatt utleggstrekk er så høyt at det ikke er mulig å gjennomføre fordi skyldneres kontante lønnsutbetalinger er mindre enn trekket. Dette er også tilfelle i foreliggende sak. En slik konsekvens er uheldig ut fra hensynet til respekt for namsmyndighetenes og rettens avgjørelser, samt forvaltningsrettslige prinsipper om urimelig inngripende vedtak. En annen sak er at den samlede vurderingen av husstandens lønn kan medføre at hele skyldnerens lønn blir gjenstand for utleggstrekk, ved at ektefellens lønn dekker det som "med rimelighet trengs til underhold".

NAVI har vist til Borgarting lagmannsretts avgjørelse av 9. august 2006. Denne avgjørelsen må etter rettens syn forstås slik at lagmannsretten ved den konkrete vurderingen av om trekket overstiger det som med rimelighet trengs til underhold, har vektlagt verdien for skyldneren av å disponere fri bil. Retten kan ikke se at lagmannsretten har tatt uttrykkelig standpunkt til om lønnsbegrepet i dekningsloven § 2-7 omfatter fri bil.

Spørsmålet blir så om NAVIs påleggstrekk på 8 562 kroner i måneden, eller NAVIs påstand i oversendelsen om trekk med kroner 10 718 per måned, medfører at disponerer mindre lønn per måned enn "det som med rimelighet trengs til underhold av skyldneren og skyldnerens husstand". Loven angir en konkret og skjønnsmessig vurdering. Etter rettspraksis kan offentlig fastsatte satser for livsopphold være et naturlig utgangspunkt for avgjørelsen, jf blant annet Rt 2001 side 963.

NAVI har utarbeidet egne livsoppholdssatser, som antas utarbeidet med grunnlag i retningslinjer for beregning av nødvendige livsoppholdssatser, utarbeidet av Statens institutt for forbruksforskning (SIFO). Retten forstår klager slik at NAVIs anvendelse av disse satsene ikke bestrides, med unntak at man ved brutto inntekt har medtatt den skattemessige fordel fri bil utgjør. Retten vil derfor særlig vurdere hvordan denne fordel skal vektlegges ved anvendelsen av dekningsloven § 2-7, selv om det også må foretas en samlet vurdering av hva som med rimelighet trengs til og hans families underhold.

I henhold til NAVIs oppsett i oversendelse av 20. juli 2007 har med familie et månedlig overskudd på kroner 10 718. Etter rettens syn kan det ikke legges til grunn en brutto lønn for på 34 479 kroner. Som redegjort for over representerer privat bruk av arbeidsgivers bil ingen kontantytelse som kan anvende til utgifter til livsopphold. Dette måte for øvrig vært hensyntatt også om privat bruk av firmabilen skulle vært ansett som lønn i dekningsloven § 2-7s forstand. Det skal derfor i utgangspunktet ses bort fra den skattemessige fordel på kroner 14 146. Samtidig representerer skattetrekket som følge av privat bruk av arbeidsgivers bil, anslagsvis omkring 3 900 kroner, reduserte

midler til livsopphold. Skattetrekket må derfor medtas fullt ut ved vurderingen etter dekningsloven § 2-7 første ledd.

Dette innebærer at samlet lønnsinntekt for husstanden etter skatt utgjør ca 21 700 kroner, inkludert barnetrygd. NAVI har beregnet familiens utgifter til livsopphold til kroner 25 166. Ut fra NAVIs skjematisk beregningsmetode har familien dermed et økonomisk underskudd hver måned på over 3 400 kroner. Retten viser også til advokat Strands innfallsvinkel om at familien i realiteten har svært lite til underhold, av Strand anslått til omkring 2 300 kroner, etter fradrag at skatt, husleie og utleggstrekk på 8 562 kroner. Strands beregninger må justeres for dekning av telefonutgifter og barnetrygd, slik at familien vil ha omkring 4 900 kroner til underhold dersom fastsatt trekk gjennomføres. NAVIs påstand om økning av utleggstrekket til 10 718 kroner per måned ville medført reduksjon av midlene til underhold til ca 2 700 kroner. Uten trekk overhodet utgjør midlene til underhold ca 13 400 kroner. Dette skal i så fall dekke vanlige livsoppholdsutgifter som mat, klær, helse, media m.v, herunder også strøm og utgifter til SFO. NAVI har anslått disse utgiftene til ca 17 000 kroner, hvilket ikke er bestridt av

n.

På denne bakgrunn finner retten at det ut fra de faktiske økonomiske forhold for familien i utgangspunktet ikke er grunnlag for å gjennomføre utleggstrekk i noen del av lønn.

Spørsmålet blir så om det ut fra en konkret vurdering er grunn til å medta ved vurderingen etter dekningsloven § 2-7 at i disponerer arbeidsgivers bil også privat. ved advokat Strand har i prosesskrift uttrykt "forståelse for at han tillegges en viss inntekt som følge av fri bil". Fordelsbeskatningen og forskuddstrekket innebærer at bruker bilen privat utover en sporadisk bruk. Det vises til skatteloven § 5-13 første ledd jf skatteforskrift FIN § 5-13-2, hvoretter "Adgang til sporadisk bruk skal ikke utløse fordelsbeskatning etter disse bestemmelser". På denne bakgrunn legges til grunn at den private bruken utgjør en reell besparelse for familien, selv om NAVI ikke har medtatt spesifikke bilkostnader ved sin beregning. I noen grad finnes denne besparelsen relevant ved vurderingen av hva som "med rimelighet trengs til underhold".

Retten kan ikke se at det er grunn til å legge bilens verdi eller den skattemessige fordel den representerer til grunn for vurderingen, slik NAVIs beregningsmetode innebærer. At disponerer en bil i høyere prisklasse fremfor lavere, har i utgangspunktet ingen betydning for hvilke kontante ytelser det kan tas utlegg i. Dermed er det også uten betydning for kreditorenes dekningsmulighet ved utleggstrekk. Det foreligger ikke nærmere opplysninger om omfanget av den private bruken. Fordelsbeskatningen antas heller ikke å gi veiledning, idet denne mest sannsynlig er fastsatt etter reglene om standardfordel.

Det foreligger ikke konkrete opplysninger om omfanget av besparelsen for . ved private bruk av arbeidsgivers bil. Advokat Strand har anført som akseptabelt at fordelen settes til 30 000 kroner. Med fradrag for skatt på anslagsvis 10 000, utgjør netto verdi per måned omkring 1 700 kroner per måned. Retten viser også til SIFOs satser, hvor det legges til grunn at bilkostnader per måned utgjør 2 070 kroner. Retten viser også til at de skjematisk fastsatte gjeldsordningssatsene tilsier reisekostnader for to voksne på 1340 kroner per måned. I tillegg kommer utgifter ved barns reise, som inngår i barnesatsene. At gjeldsordningslovens fastsettelse normalt skal gjelde i 5 år, i motsetning til kortere tidsrom i dekningsloven § 2-7, har i denne sammenheng mindre betydning. For øvrig bemerkes at satsene som benyttes som utgangspunkt ved gjeldsordningsloven normalt ligger høyere enn NAVIs satser, mens det motsatte er tilfelle for sosialhjelpssatsene.

Ved den samlede vurderingen legges til grunn at uten arbeidsgivers bil mest sannsynlig ville hatt en begrenset bilbruk, idet han har en stram økonomi, jf ovenfor. Dersom han kunne ha dokumentert behov for bil, kunne han også ha oppnådd beslagsfrihet for konkrete bilkostnader. Hvorvidt dette kunne vært aktuelt synes uklart. Uansett bemerkes til NAVIs uttalelse om at han kunne "unngå å benytte bilen i det private slik at fordelsbeskatningen endres", at kreditorene i så fall kunne risikere en svakere stilling som følge av dokumentert behov for privat bil.

Ut fra husstandens samlede inntekter per i dag finner retten på denne bakgrunn at med familie ikke har mer til rådighet enn det som med rimelighet trengs til underhold, også når det tas hensyn til familiens økonomiske besparelse ved at bruker arbeidsgivers bil privat.

Et særlig spørsmål er om i har et inntekspotensiale som ikke er utnyttet. At dette er relevant følger av lovens ordlyd, "rimelig", og er også lagt til grunn av Borgarting lagmannsrett i kjennelse av 9. august 2006. At ikke bare evne til å betale sin fordringshavere skal vektlegges, men også vilje, har også kommet til uttrykk i dekningsloven § 2-7 fjerde ledd og straffebestemmelsen i bidragsinnkrevingsloven § 33, jf "evne til å skaffe seg midler". NAVIs anførsler om mulighet til å konvertere fri bil i lønnsutbetaling synes å være basert på en betraktning som beskrevet over.

Retten er enig med NAVI i at i den grad mottak av naturalytelser i realiteten innebærer unndragelse av midler fra kreditorene, må disse ytelsene tillegges vekt ved vurderingen av hvor stor del av lønnen som "med rimelighet trengs til underhold". Etter rettens vurdering må en forutsetning for å kunne legge et større inntekspotensiale til grunn være at skyldneren har en reell mulighet til å skaffe seg større lønnsinntekt, og likevel valgt å unnlate å benytte seg av denne muligheten.

I foreliggende sak finner retten, under noe tvil, at det ikke er grunnlag for å legge til grunn et reelt inntekspotensial i form av å konvertere firmabilen i lønnsutbetalinger. Retten

finner ikke grunn til å betvile opplysningene om at [redacted] driver salgsvirksomhet i store områder, og er avhengig av bil for å kunne utføre arbeidet. Firmaet har ifølge fremlagt dokumentasjon tre ansatte, herunder [redacted] is kone, og er registrert i næringskode "Detaljhandel utenom butikk ellers". Formålet er blant annet handelsvirksomhet. Det er nærliggende å anta at [redacted] kunne utført samme arbeid med en rimeligere bil enn Mercedes E-klasse, men retten finner at det uansett ikke er tilstrekkelig sannsynliggjort at en slik løsning ville medført høyere lønnsutbetaling.

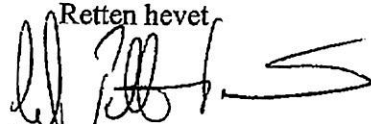
At retten har funnet spørsmålet noe tvilsomt, skyldes at [redacted] synes å ha en sentral posisjon i selskapet. Det vises til at han både er daglig leder og styremedlem. Selskapets forretningsadresse er også [redacted] private adresse. Eierforholdene er ikke opplyst. Det samme gjelder selskapets økonomiske stilling. Retten bemerker for øvrig at [redacted] behov for firmabil uansett tilsier at en eventuell lønnsøkning som følge av rimeligere firmabil vil være av begrenset størrelse, og dermed neppe medføre at deler av lønnen faller utenfor de beslagsfrie midler etter dekningsloven § 2-7.

Klagen har etter dette ført frem, og påleggstrekket i [redacted] lønn på kroner 8 562 oppheves, jf vedtak av 18. juni 2007.

Det følger av bidragsinnkrevingsloven § 23, jf tvangsfullbyrdelsesloven § 3-3, at saksomkostningsspørsmålet skal avgjøres etter reglene i tvistemålsloven kapittel 13. Klager har vunnet fullt ut, og skal etter hovedregelen i tvistemålsloven § 172 pålegges å erstatte [redacted] saksomkostninger. Selv om saken har vært noe tvilsom, finner retten ikke grunn til å fravike hovedregelen. I tråd med [redacted] påstand pålegges NAVI å betale rettsgebyret på kroner 860. For øvrig bærer partene egne omkostninger,

Slutning:

1. Utleggstrekk i [redacted] s lønn på kroner 8 562 oppheves.
2. Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral pålegges å erstatte rettsgebyr med kroner 860.
3. For øvrig bærer partene egne omkostninger.

Retten hevet

Leif Petter Trannum

Avgjørelsen kan påkjæres til lagmannsretten. Kjæremålet må erklæres direkte for Øst-Finnmark tingrett innen 1 – en – måned fra avgjørelsen er forkynt eller meddelt.

I forbindelse med kjæremål må den kjærende part betale kjæremålsgebyr, som er kr. 5.160. Dersom kjæremål blir avvist, nektet fremmet eller hevet, betales kr. 1.720.

Rett kopi bekreftes

Sign.:
Øst-Finnmark tingrett